

Sygn. akt III Ca 1055/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2014 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N.

przeciwko M. G.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 17 września 2013 r., sygn. akt I C 575/13

1. **oddala apelację;**
2. **zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.**

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 1055/14

UZASADNIENIE

Powódka Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N. żądała zasądzenia na jej rzecz od pozwanego M. G. kwoty 246 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 10 10 2012r. oraz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie twierdziła, że pozwany nie wywiązał z łączącej strony umowy i nie zwrócił jej poniesionych przez nią kosztów ekspertyzy wodomierza.

Sąd Rejonowy w Raciborzu sporządził w dniu 13 05 2013r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym polecił pozwanemu zapłacić powódce dochodzone należności.

Pozwany M. G. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym wnosił o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz od powódki zwrotu kosztów procesu. Zarzucał, że powódka „próbuje przerzucić na niego koszty prowadzenia działalności gospodarczej” oraz że nie sprostала ona ciężarowi dowodzenia z art. 6 k.c. Nadto zarzucał, że ekspertyza wodomierza nie została wykonana w sposób rzetelny.

Sąd Rejonowy w Raciborzu w wyroku z dnia 17 09 2013r. zasądził

od pozwanego na rzecz powódki kwotę 246 zł wraz z ustawowymi odsetkami

od dnia 10 10 2012r. oraz orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach rozstrzygnięcia ocenił, że strony łączyła – mająca umocowanie w regulacji art. 353¹ k.c. – umowa, zgodnie z którą pozwany zobowiązany był zwrócić powódce poniesione przez nią koszty ekspertyzy wodomierza. Ocenił, że pozwany nie obalił domniemania prawdziwości prawidłowości działania wodomierza wynikającego z przedłożonej przez powódkę jego ekspertyzy i uznał powództwo za uzasadnione. O należnych powódce od pozwanego odsetkach za opóźnienie w spełnieniu świadczenia orzekł stosując regulację art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 455 k.c., a o kosztach procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c., art. 109 § 1 i 2 k.p.c., § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 09 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013r., poz. 490).

Orzeczenie zaskarżył **pozwany M. G.**, który wnosił o jego zmianę poprzez oddalenie powództwa. Zarzucił, że przy ferowaniu orzeczenia naruszono przepisy: prawa procesowego przez dokonanie błędnej oceny materiału dowodowego oraz prawa materialnego, regulacje art. 6 k.c., art. 58 § 2 k.c.,

i art. 385 § 2 k.c.

W uzasadnieniu apelacji między innymi podnosił, że przedstawione przez powódkę zaświadczenie i opinia nie stanowią dowodu oraz że jako konsument

nie miał wpływu i możliwości negocjacji umowy i jej nieprecyzyjne zapisy należy tłumaczyć na jego korzyść przez co zawarta przez strony umowa jest nieważna.

W odpowiedzi na apelację **powódka Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N.** wniosła o oddalenie apelacji oraz zasądzenie na jej rzecz od pozwanego zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenia powódki, a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę i skonstruował prawidłową podstawę faktyczną orzeczenia.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia mają podstawę w zebranych w sprawie materiale dowodowym, którego ocena jest logiczna i mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów.

W szczególności Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił, że w materiale sprawy brak jest podstaw do ustalenia, iż zakwestionowany przez pozwanego wodomierz nie funkcjonował prawidłowo.

Powódka na okoliczność prawidłowego działania wodomierza zaoferowała Sądowi dowód ze (...) sporządzonego przez Obwodowy Urząd Miar w K. w dniu 13 09 2012r., w której stwierdzono, iż wodomierz spełnia wymagania metrologiczne.

Jak trafnie ocenił Sąd Rejonowy jest to dokument urzędowy w rozumieniu art. 244 k.p.c. i zawarte w nim informacje korzystają z domniemania prawdziwości i tym samym - zgodnie z regulacją art. 252 k.p.c. - na pozwanym ciążył obowiązek jego obalenia.

Wymagało to wiadomości specjalnych, a to- stosownie do regulacji

art. 278 § 1 k.p.c. - obligowało pozwanego do zaoferowania Sądowi na tę okoliczność dowodu z opinii biegłego, czego pozwany nie uczynił.

W następstwie tego w materiale nie doszło do obalenia powyższego domniemania i kwestionowana w apelacji ocena jest prawidłowa

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął ze własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Prawidłowa jest także dokonana przez Sąd pierwszej instancji ocena prawna ustalonego stanu faktycznego, którą Sąd odwoławczy podziela i przyjmuje za własną (orz. SN z dn. 26 04 1935r. OSN(C), (...)).

Pozwany podpisując w dniu 24 08 2012r (...) zobowiązał się w nim do pokrycia kosztów ekspertyzy wodomierza w przypadku potwierdzenia się prawidłowości jego działania, w konsekwencji czego – zgodnie z regulacją art. 353¹ k.c. - doszło pomiędzy stronami do zawarcia w tej kwestii umowy.

Zakwestionowanie przez skarżącego prawidłowości działania wodomierza czyniło koniecznym przeprowadzenie jego ekspertyzy, z czym związane były dodatkowe koszty.

Jej przeprowadzenie było konsekwencją podniesionych przez pozwanego nieuzasadnionych zarzutów dotyczących jego funkcjonowania, wobec czego obciążenie pozwanego obowiązkiem ich ponoszenia nie można uznać

za sprzeczne z dobrymi obyczajami i zasadami współżycia społecznego (odpowiednio art. 385¹ k.c. i art. 58 § 2 k.c.) i co za tym idzie postanowienia te są ważne i wiążą strony.

W sprawie bezspornym jest, iż do chwili obecnej pozwany nie uiszczył powódce poniesionych przez nią kosztów ekspertyzy wodomierza.

Tym samym w świetle łączącej strony umowy powódce przysługuje skuteczne względem pozwanego roszczenie o ich zapłatę i powództwo jest uzasadnione

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym orzeczeniu

i apelacja pozwanego jest bezzasadna.

Reasumując, zaskarżony wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację pozwanego jako bezzasadną oddalono na mocy regulacji art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulacje art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 1 i § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 09 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013r., poz. 490), biorąc pod uwagę, że pozwany w całości uległ w postępowaniu odwoławczym i powinien zwrócić powódce poniesione przez nią koszty zastępstwa procesowego przez profesjonalnego pełnomocnika.

Nie ma przy tym znaczenia, czy odpowiedź na apelację została wniesiona przez powódkę w terminie, gdyż zgodnie z poglądem prawnym wyrażonym przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 7 03 2014r. w niosek o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego zgłoszony w odpowiedzi na apelację wniesioną po upływie terminu określonego w art. 372 k.p.c. jest skuteczny (IV CZ 4/14) .

SSO Leszek Dąbek